

יצחק הרצוג

דוד אוברי היקר

דברים בהלווייתו של אבא אבן ז"ל, היום לפני שבוע

בגיל צעיר מאוד נקראת לרגל, ומאו, עשרות שנים עמדת בחזית הלאומית. לצידך, כל השנים האלה, עמדה משפחה אוהבת ותומכת, בראי שותה של סווי, שליחותה אותך במסעך המופלא. אצלך, הפרטי והציבורי היו שלובים זה בזה. פגישה משפחתית של שבת בצהריים היתה תמיד מור קוד לעניין מרתק, מסע בין שיאים היסטוריים, דיון מדיני, אנושי ותרבותי. לפני חודשים ספורים התרגשתי כליכה כשהראיתי לך קטע מיומן של משה שרת ז"ל, שפורסם השנה, ובו תיאור נלהב, מערב השבת השחורה ב'46', כיצד עילוי כמוך הסכים, בעידודה של רעייתו הטרייה, להשתלב בצמרת המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית – משרד החוץ שברוך. הסברת לי שעזבת קריירה אקדמית מבטיחה למען מטרה נעלה. מאז היו חייך שזורים בהישגים ובשיאים שרק מתיימעת וכו להם בדוד התקומה.

אוברי היקר, אם צריך לאפיין את שקיבלנו כולנו ממך, מעבר לתרוד מתך הסגולית הגדירה לבניין עם ישראל בארצו, אתמצת זאת במילה אחת: "תרבות". אורחחייך, הציבוריים והפרטיים, אמר תרבות אמיתית במלוא מיבנה ונשמתה של המילה: תרבות כלפי חבר וקרוב, תרבות כלפי שונה ובן מיצט שאותם כיבדת עד מאוד, תרבות כלפי אויב ויריב שלהם הושטת יד בעקביות, תרבות כלפי שועי עולם ודלת העם, תרבות כלפי כל שומעך ברחבי תבל. התהלכת בהגינות וגיוריה במשעולי הריפלומטיה העולמית, הפוליטיקה הישראלית, האקדמיה והתקשורת כאיש תרבות. אדם עם גועס הליכות ורצון להיטיב, עם השכלה שאין לה שיעור ועם הומור אדיב וגדיר, כולל הומור עצמי. מפגש איתך היה חוויה נדירה של הומור, חום, חוכמה – בקיצור תרבות. המון תרבות.

אבא אבן היחיד והמיוחד ידע להשתובב עם נכדיו על רצפת החדר, להתרגש מהישגיהם והצלחותיהם של ילדיו בעולם המוסיקה, שאותו אהב ונצר, ולהתגאות עד אין קץ בפועלה העצום של סווי. אגו, גבית החם שלך, נזכרך תמיד כנעל, אכוסב מתהשב ואוהב, כדוד אבא הגרול המיוחד של כולנו.

תהא נשמתך רווית התרבות והמעש צרודה לעולמי עד בצרור החיים.

הכותב היה אחיינו של אבא אבן